

S&#c&#i cách t&# d&#&i lên đòi h&#i ph&#i có ý th&#c t&# trong nhân dân, và t&# kh&#i đ&#u, kiên trì, và liên t&#c m&# r&#ng các phong trào b&#t tuân dân s&# ho&#c các phong trào b&#o v&# quy&#n n&#i ng&#&i dân.

L&#u H&#u Ba (Liu Xiaobo)

Chúng ta đã t&#ng có trên hai m&#&i năm đ&#i m&#i, nh&#ng do b&#i s&# ích k&# ng&#o m&#n c&#a Đ&#ng C&#ng S&#n Trung Qu&#c trên quy&#n l&#c chính tr&# và s&# phân tán l&#c l&#ng dân s&#, trong đ&#n k&# tôi không th&#y b&#t c&# l&#c l&#ng chính tr&# nào có kh&# năng thay đ&#i ch&# đ&#, cũng nh&# không có b&#t k&# kh&#i l&#c t&# t&#ng t&# do nào trong t&#ng l&#p c&#a các viên ch&#c n&#m quy&#n hành, gi&#ng nh&# m&#t Gorbachev [1] ho&#c m&#t T&#ng Kinh Qu&#c (Chiang Ching-kuo) [2], và không có cách th&# nào đ&# cho xã h&#i dân s&# xây đ&#ng đ&#c quy&#n l&#c chính tr&# t&#ng x&#ng đ&# làm đ&#i th&# v&#i chính quy&#n chính th&#c. Và nh&# v&#y, quá trình chuy&#n đ&#i c&#a Trung Qu&#c đ&# tr&# thành m&#t xã h&#i t&# do hi&#n đ&#i b&# b&#t bu&#c ph&#i đ&#n dài và đ&#y nh&#ng u&#n khúc khó ng&#. Chi&#u dài c&#a l&#ng th&#i gian c&#n thi&#t cho quá trình này có th&# v&#&t trên c&# nh&#ng &#c tính b&#o th&# nh&#t.

Đ&#ng th&#i, v&# m&#t đ&#i l&#p v&#i các s&#c m&#nh c&#a ch&# đ&# Đ&#ng CS Trung Qu&#c, xã h&#i dân s&# v&#n còn y&#u, công dân không đ&# can đ&#m, s&# khôn ngoan ch&#a đ&#t m&#c tr&#ng thành; xã h&#i dân s&# v&#n còn &# trong nh&#ng giai đ&#n đ&#u c&#a s&# phát tri&#n, và do đó không có cách nào đ&# vun đ&#p trong m&#t th&#i gian ng&#n, m&#t l&#c l&#ng chính tr&# phù h&#p v&#i nhi&#m v&# thay th&# ch&# đ&# C&#ng s&#n. Trong tình hình nh&# v&#y, s&# thay đ&#i trong h&# th&#ng chính tr&# c&#a Trung Qu&#c và ch&# đ&# hi&#n hành c&#a nó - b&#t c&# ch&#ng trình, k&# ho&#ch, ho&#c th&#m chí hành đ&#ng nào nh&#m tìm ki&#m thành công t&#c th&#i - có th&# ch&#ng khác gì h&#n là nh&#ng tòa lâu đài trong không khí.

Tuy nhiên, đ&#u này không có nghĩa là tuy&#t đ&#i không có hy v&#ng gì cho t&#ng lai c&#a m&#t Trung Qu&#c t&# do. B&#i vì b&#u tr&#i chính tr&# c&#a Trung Qu&#c trong th&#i k&# h&#u-Mao không còn có th&# b&# đ&#n th&#ng đ&#c mã che m&# b&#i m&#t nhà cai tr&# đ&#c tài toàn tr&#, thay vào đó, nó đã th&#a nh&#n hai s&#c thái: bóng t&#i và ánh sáng. T&#ng t&# nh&# v&#y, m&#i quan h&# gi&#a cán b&# và nhân dân cũng không còn trong cách mà ch&#ng ai dám nói ra đ&#u gì, ngoài vi&#c hô to kh&#u hi&#u "V&#n tu&# Hoàng đ&#." Thay vào đó, s&# c&#ng r&#n trong chính tr&# c&#a nhà c&#m quy&#n và s&# th&#c t&#nh c&#a ng&#&i dân v&# các quy&#n c&#a h&#, s&# đàn áp chính th&#c công khai và s&# đ&#i kháng dân s&# cùng m&#t lúc t&#n t&#i bên c&#nh nhau. H&# th&#ng v&#n chuyên quy&#n nh&# tr&#c, nh&#ng xã h&#i

Thay đổi cách tiếp cận cách thay đổi xã hội

Tác Giả: FP Magazine / Ph&#m H&#ng S&#n (chuy&#n ng&#)

Thứ Tư: 13 Tháng 10 Năm 2010 12:24

không còn ngu dốt nữa, các quan chức nhà nước chuyên chế như trước, nhưng các phong trào bạo loạn quy&#n công dân cấp tiếp tục phát sinh, cuộc khủng bố của các đội u tra thám v&#n vẫn h&#c v&#n còn đó, nhưng nó không còn có thể tỏ ra khả năng rắn đe của thế đo&#n "giết m&#t để a để h&#c đám còn lại", chính sách "nh&#n diệt n k&# thù" của chế độ v&#n không thay đổi, nhưng nhưng "cá nhân nh&#y cấp chính trị" không còn đáng sợ như nhưng tên mang "b&#nh d&#ch" b&#m&#i ng&#i xa lánh.

Quá trình chuyển đổi của Trung Quốc vào mặt xã hội hiện đại, từ do bất bu&#c sự phải d&#n dà và d&#y nhưng u&#n khúc khó ng&#. Chỉ u dài của l&#ng thời gian cấp n thi&#t cho quá trình này có thể v&#t trên cấp nhưng cấp tính bạo loạn như t.

Trong thời kỳ Mao, để cho việc kiểm soát được tài toàn từ cá nhân được thiết lập, bốn điều kiện chủ yếu sau đây phải được đáp&#ng cùng một lúc:

1. Quốc hữu hóa toàn diện, d&#n được không có quy&#n từ chế kinh tế cá nhân d&#i bất cấp d&#ng thực nào, chuyển chế độ thành mặt vú em toàn năng cho được bào của chúng ta, và làm cho ng&#i dân phải thu&#c hoàn toàn vào chế độ v&#m&#t kinh tế từ khi n&#m trong nôi cho đến lúc xu&#ng huy&#t;

2. Tất cả mọi từ chế vây b&#a tràn ngập, d&#n được việc mặt hoàn toàn từ do cá nhân, chuyển các từ chế thành các chế nh&#n duy nhất và tình trạng pháp lý cho được bào của chúng ta và h&# khó có thể b&#c mặt b&#c n&#u h&# r&#i khi từ chế, và làm cho h&# phải thu&#c vào chế độ d&#n mặt mà n&#u không có n&#i trú n của từ chế, thì h&# không còn hiện diện trong xã hội nữa;

3. Sự chuyên chế của bộ máy được tài bạo lực để v&#i toàn bộ cấp chế xã hội, bộ u khí được tài được tỏ ra bởi mặt quy luật kh&#c nghi&#t của con ng&#i và bởi mặt tâm lý thù địch, n&#i mà mọi công dân được đúc thành mặt ng&#i lính, việc cấp nh&# giác và theo dõi tràn ngập b&#a vây và được lo&#t kh&#p mặt n&#i, cho đến mặt mà mọi cấp mặt được u tr&# thành thiết bị giám sát và mặt ng&#i được u b&# giám sát bởi d&#n v&# công tác của mình, ở ban khu phố, hàng xóm, và thậm chí b&#ng cấp ng&#i thân và b&#n bè.

4. Tâm thần chuyên chế được áp dụng trên toàn cõi quốc gia bởi mặt h&#t từ từ ng&# của kh&#i quy&#n l&#c g&#n bó ghê gh&#m và quy&#n l&#c truy&#n cấp m&#ng, và các phong trào quốc chúng v&#i quy mô lớn từ nên n&#i sùng bái cá nhân cấp đoạn và quy&#n lãnh từ, để tỏ ra mặt lo&#i đi&#u khi n&# tâm trí

vái mát bá náo quyát đánh nháng gái mái ngá i suy nghĩ, và là nái nháng phán tá "bát đáng chính kián" nhán táo không nháng chá bá bác hái vá kinh tá, chính trá, và đáa vá xã hái, nháng còn là nái đá cháu đáng nháng sá nhác tá cách, nhán phám, và tinh thán, cái gái là "phá bình kiám đám cho đán khi chúng gác xuáng và bác mùi" mà trong thác tá, là mát thá chuyên chá káp trên cá hai mát thá chát lán tinh thán, đán mác đá mà đái đáa sá các nán nhán phái cháu quy háng vào loái tâm thán đác tái này đá tham gia vào nháng cuác tá sá nhác công khai bát tán.

Tuy nhiên, trong thái ká háu-Mao, xã hái hoàn toàn đáa trên các cá quan công quyán chính thác không còn tán tái náa. Mát bián đái lán lao háng vá lý thuyát đa nguyên trong xã hái đã xáy ra, và nhà cám quyán không còn có thá hoàn toàn kiám soát toàn bá xã hái đác náa. Sá tăng tráng liên tác cáa các nguán ván tá nhán đã gám mòn nán táng kinh tá cáa chá đá, sá tan rá ngày càng gia tăng cáa các há tháng giá trá đang thách thác há táng cáa chá đá, sá liên tác má ráng các báo vá cáa quyán dân sá đang gia tăng mái thách thác đái vái sác mánh cáa các quyán lác đác đoán cáa các quan chác chính phá, và sá gia tăng đáu đán cáa lòng can đám công dân đang làm cho hiáu quá cáa sá kháng bá chính trá háo úa đi táng ngày.

Mát bián đái lán lao háng vá lý thuyát đa nguyên trong xã hái đã xáy ra, và nhà cám quyán không còn có thá hoàn toàn kiám soát toàn bá xã hái đác náa.

Đác biát ká tá Ngày Bán Tháng Sáu, ba trong bán trá cát chính cán thiát cho viác thiát láp các lá lái đác tái cá nhân đã đi vào các giai đáo khác nhau cáa sá suy tàn và thám chí sáp đá. Sá phá thuác kinh tá cá nhân [váo chá đá] đã đán đán đác thay thá bái sá đác láp cá nhân, và các sinh hoát đác thác hián thông qua nháng ná lác cáa chính mình đã cho các cá nhân cá sá vát chát cho sá láa chán tá trá, cũng cùng khi mang lái lái ích đáng cho xã hái. Sá phá thuác cá nhân vào các tá chác đã đán đán đác thay thá báng mát chút ít tá do cá nhân: ngá i dân Trung Quác không còn cán phái sáng trong các tá chác vì không có nháng láa chán khác thay thá, thái đái mà khi khó có thá bác mát bác, náu há không thuác vá tá chác, đã bián mát, không bao giá trá lái. Xã hái Trung Quác đang đán tián tái sá tá do di chuyán, láu đáng, và láa chán nghá nghiáp.

Trong lĩnh vác táng, sá thác tánh cáa ý thác cá nhân và nhán thác vá quyán cáa mát con ngá i đã đán đán sá sáp đá cáa há táng vá đái tháng nhát chính thác và sá đa đáng hóa trong há tháng các giá trá đã buác chính phá phái mián cáng đái u chánh lái nháng lám lán trong há táng cáa há và tìm lái bào cháa cho nháng đái u chánh thá đáng đó; mát há tháng giá trá dân sá, đác láp vái há tháng giá trá quan liáu đang đán đán đánh hình, và mác dù sá truyán bá giáo đái u báng đái trá và viác kiám soát ngôn tá ván đang tiáp tác, sác mánh thuyát phác [cáa nhà cám quyán] đã giám thiáu rõ ràng. Các cuác cách máng thông tin má ra bái

Internet mở ra cách tiếp cận thù địch đã nhân lên và làm đa dạng các kênh tiếp cận thông tin và các diễn đàn công dân, gây ra sự thất bại của bộ phận các phòng ng&#m tin ki&#m soát đ&#c s&# đ&#ng b&#i các cơ quan chính phủ để ngăn chặn thông tin và kiểm soát các thông tin chính trị.

S&# vĩ đại của đại kháng bắt đầu là ngay cả khi con người phải đối mặt với một bộ quy&#n hưng h&#m và với h&#u qu&# kh&# đau, n&#n nhân sự ph&#n &#ng với thù ghét bộ ng&# tình yêu, với thành kiến bộ ng&# s&# khoan dung, với kiêu ng&#o bộ ng&# s&# khiêm nhường, với h&# nh&#c bộ ng&# nhân cách, và với bộ o&#c bộ ng&# lý trí.

Trong số bộ phận trở lại của nguyên tắc tiếp cận tài toàn trị, chỉ còn lại sự tập trung chính trị và đàn áp thông tin của nó. Tuy nhiên, vì một mô hình xã hội mới mà sự công chính và công lý nằm trong xã hội dân sự trong khi quy&#n lực nằm trong các cơ quan kiểm soát đã tập trung vào các hình thức, sự chuyên chế hai mặt trong thời đại Mao - kẻ nguyên đàn áp xác thực và chà đạp vào tinh thần - không còn nữa, và đã có một sự suy giảm đáng kể trong h&#u qu&# của chế nghĩa kh&#ng bộ chính trị. Đ&#ng khi chính phủ đàn áp của các nhân nhân của mình, nó không còn có tác động hai mặt của việc sử dụng nhà tù để thúc đẩy tố do cá nhân và cũng để sử dụng những lợi ích trích để chúng mà làm nh&#c nhân phẩm của họ. Sự đàn áp chính trị có thể gây cho nhân nhân phải chịu thiệt hại kinh tế, có thể thúc đẩy tố do cá nhân của họ, nhưng nó là không thể gây thiệt hại cho uy tín xã hội của họ, và thậm chí ít có khả năng h&#n đ&#t h&# vào trong vòng vây qua cô lập xã hội, và do đó nó không thể tiêu diệt toàn bộ nhân phẩm của họ. Ngược lại, nó đã dần dần trở thành một phòng ng&#m tin để thúc đẩy tố do để của các nhân nhân, cung cấp cho họ những danh từ như "lòng tâm công dân" hoặc "anh hùng của sự thật," trong khi bộ côn đồ (thugs) để của chính phủ thuê đã trở thành những công cụ để "làm công việc bộ phận thật". Chế ng&#ng đã sử dụng những người bị đàn áp không còn cầu xin sự tha thứ từ các cơ quan nhà nước thông qua những lời phê bình vô tội hoặc thậm chí hi&#n các việc từ sự nh&#c trong công cộng, trái lại, phần đông đã có khả năng truy&#n kiểm soát cho sự thân thiện của họ cho công lý khi họ từ chối áp lực của các tổ chức lớn, đang đặt ra cho Đảng Cộng sản và các tòa án vào vị trí luân lý của bộ cáo.

Trong khi đó, sau sự sụp đổ của chế độ toàn trị cộng sản tại Liên Xô và Đông Âu, xu hướng toàn cầu hướng tới tự do hóa và dân chủ hóa đã đặt ra các mục tiêu hàng ngày. Áp lực từ các để ng&#m lợi ích giao để cao nhân quyền của dòng lũ các quốc gia và từ các tổ chức nhân quyền quốc tế đã làm cho cái giá phải trả để duy trì một hệ thống các chế độ để tài và kh&#ng bộ chính trị ngày càng tăng cao, trong khi h&#u qu&# và khả năng ngăn chặn do các cuộc kh&#ng bộ chính trị công khai tiếp tục giảm sút, đã ép buộc chế độ Cộng sản Trung Quốc đặt ra những "Màn Trình Di&#n Nhân quyền" và "Màn Trình Di&#n Dân chủ" để ngăn chặn cho hai mặt nội trị trong nước và phần ngoại trị với nước ngoài.

Nói cách khác, dù đó là việc thực hành muôn thuở của công cuộc đổi kháng bất bạo động, hoặc do dự đoán rằng họ thực tế do sự là Địch m T&#n Cùng của L&#ch S&# [3] tất cả các [lý thuyết] này đều cùng đều hợp đồng với các khía cạnh tâm linh của bản chất con người. Con người không chỉ tồn tại với thực thể, mà còn với tâm linh, con người sẽ hiểu một ý thức để đối diện mà cốt lõi của nó là phẩm giá của con người. Việc để cao nhân phẩm của chúng ta là nguồn gốc tự nhiên cho ý thức về công lý của chúng ta. Khi một thực thể hay một quốc gia cho phép tất cả mọi người được sống trong nhân phẩm của mình, nó có thể để đối diện sự chấp thuận từ phát triển người dân, đó là cách Thánh Thomas Aquinas [4] hiểu về đối diện chính trị: Việc quản trị tốt trong nhân được không chỉ nằm trong việc duy trì trật tự, nhưng [thực chất] quan trọng hơn là sự thịnh vượng phẩm giá con người. [Nếu chính quyền hành xử] người công lý, [chính quyền đó] sẽ khiến khích các hình thức để kháng khác nhau, với sự phân biệt do lòng tin tâm là một trong số các hình thức chấp nhận. Lý do tại sao các hình thức thực tế do có thể đến đến thay thế các chế độ để tài khi Chi&#n tranh L&#nh kết thúc có thể để xem như là Kết thúc của L&#ch S&#, nằm ngay trong thực tế là các hình thức thực tế [hình thức thực tế] công nhận và tôn trọng phẩm giá con người, trong khi các hình thức sau [chế độ để tài] không công nhận phẩm giá con người và đã bôi tro trát trấu hệ thực tế do bưng cách kéo nó vào trong bụi mù.

S&# dĩ để của để kháng bất bạo động là ngay cả khi con người phải để một với một bạo quyền hung hiểm và với hậu quả khổ đau, nên nhân sự phân biệt với thù ghét bưng tình yêu, với thành kiến bưng sự khoan dung, với kiêu ngạo bưng sự khiêm nhường, với hình thức bưng nhân cách, và với bạo lực bưng lý trí.

Điều đó có nghĩa là, các nên nhân, với tình yêu khiêm tốn và đ&#y nhân cách, chế độ kêu gọi các tác nhân từ hoặc nên quay trở về với các quy tắc của lý trí, hòa bình, và lòng thực công, qua đó vượt ra các vòng luẩn quẩn của việc "thay thế một chế độ để tài bưng một chế độ để tài khác."

S&# cần cách triển vọng để lên trên đòi hỏi khả năng thực tế trong lòng người dân, và sự tin cậy và lòng kiên trì, và sự liên tục mở rộng các phong trào bất tuân dân sự (civic disobedience), hoặc các phong trào bạo lực nhân quyền giữa nhân dân.

Trong một xã hội bất-tự do bị cai trị bởi một chế độ để tài, với tiến bộ thực tế không có quyền lực, để có thể thay đổi bản chất để tài của chế độ, nhưng ph&#ng cách công dân như thúc đẩy sự chuyển đổi của xã hội Trung Quốc để lên trên mà tôi để c biệt, gồm những điều như sau:

4. Mọi người nên bỏn bỏn cam kết vào các giá trị tốt do, theo đuổi các nguyên tắc cốt lõi lòng khoan dung, và thúc đẩy trao đổi đa phương, để biết là khi những tiếng nói khác nhau và các khía cạnh khác nhau phát sinh trong nhân dân; và mọi người cần coi các giao dịch công cộng như là một bổ sung cho cho các điều kiện kháng cự cao, hơn là xem mình như là một anh hùng tuy nhiên điều này và quy trách một cách bất hợp lý. Bởi vì cho dù ngay cả việc thi hành đạo đức thì khác với thi hành chính trị, nó vẫn còn cách khá xa lòng khoan dung mà chúng ta nghĩ là do đòi hỏi. Riêng một cá nhân sẵn sàng trả một mức giá tuy nhiên điều này cho những lý tưởng mà họ chọn không phải là bị nhân

minh cho việc ép buộc người khác phải hy sinh cho lý tưởng của mình tưởng chừng như thật.

5. Cho dù một người trong hay ngoài cuộc của họ thì sao, cho dù làm việc kể từ trên xu hướng hoặc đi lên, mọi người nên tôn trọng quyền của người khác để lên tiếng nói. Ngay cả các báo cáo và hành động của những người thu thập chính phủ - miễn là họ không áp chế trên các ngôn ngữ được lập trong người dân và trên các phong trào đòi quyền - nên được coi là một thăm dò hữu ích của các chính sách chuyển đổi và quyền ngôn ngữ của họ nên được tôn trọng đầy đủ. Những người nói ngôn ngữ chuyển đổi từ trên xu hướng nên duy trì sự tôn trọng đầy đủ cho các khám phá của những người làm việc từ dưới lên trong nhân dân. Với tiếng nói tôn trọng lẫn nhau và đối xử bình đẳng, các tranh chấp và đối thoại giữa những người nói ngôn ngữ của phía trên xu hướng và các vị trí từ dưới lên sẽ tạo ra một đóng góp hữu ích hơn trong việc định hình cho một sự đồng thuận phổ biến trên các quyết định chuyển đổi. Đây là ý nghĩa của câu nói, "Mọi con đường đều dẫn tới Rome."

Tuy nhiên, khoan dung không có nghĩa là sự đồng ý ngầm với việc tước đoạt tài, cũng không có nghĩa là chìm vào vũng lầy của thuyết tưởng tượng toàn bộ. Điều mà chúng ta cần cho vị trí phi chính phủ từ đó là, cả thế, để tiếp cận những vấn đề bất khả hình thức đàn áp nào của chính quyền bằng vũ lực nhằm vào lời nói và hành động của người dân, để bất cứ hình thức đàn áp nào được dùng đến như, đe dọa, hối lộ, cớ chính, trục xuất, cảm đoán, bất giới hạn qua pháp luật.

6. Thứ cách thông thường về cách để thay vì tránh một quyền lợi được tài luôn hiện diện là: đặt vào tay mọi người cái sáng kiến để cải thiện tình trạng cho dân số không có quyền, thay vì ghim họ vào sự xuất hiện của một bất công thực tế hay nhà cai trị nhân từ. Trong việc đi xuống để chỉ ra lợi ích của xã hội dân số và chính phủ, bất khả chính sách chính thức có thể thay đổi thế nào, để quan trọng nhất là khuyến khích và hỗ trợ các phong trào bỏ qua quyền dân số và giới việc vị trí được lập của xã hội dân số. Điều bất khả là trong một tình huống mà một cá nhân đến để đang để đi vào với sự quẫn trí của người đi phố khúc ca tình, ta phải có cam kết với các chức trách và chúng để chỉ để được tài, từ vị trí của người ngoài cuộc. Khi định sách của chính phủ là công, người ta phải bỏ buộc trở nên linh hoạt, khi thái độ của chính phủ nói lên, người ta phải tiến đến nơi họ cần có nó để mở rộng nguồn lợi của dân số và không gian dân số. Trong lúc hỗ trợ các chính sách khai sáng trong họ thì sao, ta vẫn phải giữ việc vị trí của một người ngoài và kiên trì trong những lợi ích chức trách.

Bất khả năng lợi ích phải nhận từ đó của một chế độ và thế chế của nó là ví dụ điển hình cho những cá nhân vẫn phải chỉ ra với họ khả năng của mình để sống như một người từ đó, nghĩa là, làm mọi người lợi ích sống một cuộc sống trung thực với nhân phẩm.

Tóm lại, tiến trình chuyển đổi của Trung Quốc hàng thế kỷ qua đã chứng kiến sự thay đổi sâu sắc về tư duy và không phải là tự nhiên trong cuộc sống cách mạng với "phong thái T&#ng Kinh Quốc" [5] Sự thay đổi cách tiếp cận lên đời mới có ý nghĩa trong nhân dân, và từ khi đó, kiên trì, và liên tục mở rộng các phong trào bắt đầu từ dân số học các phong trào bắt đầu quy&#n n&#i ng&#i dân. Nói cách khác, hãy theo đuổi các lý tưởng thế kỷ do và dân chủ trong nhân dân, không nên theo đuổi việc xây dựng lý tưởng xã hội thông qua sự thay đổi cách tiếp cận các đoàn, nhưng thay vào đó hãy sử dụng các thay đổi dân chúng trong xã hội để bắt đầu thay đổi. Đó là, đưa vào sự tăng trưởng liên tục của xã hội dân số để có cách tiếp cận mới để thay đổi.

2006

Ghi chú:

1. Mikhail Sergeyevich Gorbachev (sinh 1931) là người thứ hai tiếp xúc cùng làm Tổng Bí thư của Đảng Cộng sản Liên Xô, phục vụ từ năm 1985 đến năm 1991, và cuối cùng là người đứng đầu nhà nước của Liên Xô, phục vụ từ năm 1988 cho đến khi sụp đổ vào năm 1991. ^

2. Chiang Ching-kuo (1910-1988 - Tổng thống Quốc gia Trung Hoa Dân Quốc (KMT) chính trị gia và nhà lãnh đạo và là con trai của Tổng thống Gi&#i Th&#ch. Ông tiếp tục làm Tổng thống (1972-1978), và sau đó làm Tổng thống Cộng hòa Trung Hoa (Trung Hoa Dân Quốc) từ năm 1978 đến khi mất vào năm 1988. Trong nhiệm kỳ của ông, chính phủ Trung Hoa Dân Quốc, trong khi đối tài, trở nên cởi mở và khoan dung đối với các bất đồng chính trị. Về cuối đời, Chiang nắm quyền các kiểm soát của chính phủ và các phong trào truyền thông và ngôn luận. ^

3. Trong một bài báo mang tên "The End of History?" Được xuất bản trên tạp chí The National Interest vào mùa hè năm 1989, Francis Fukuyama (sinh 1952) tiếp tục luận rằng "mất sự nh&#t trí đáng chú ý liên quan đến tính hợp pháp của thể chế dân chủ từ đó như là một hệ thống chính phủ đã xuất hiện trên toàn thế giới trong vài năm qua, vì nó chinh phục các hệ thống độc tài như chế độ quân chủ chuyên quyền con người, chế độ nghĩa phát xít, và gần đây nhất là chế độ nghĩa cộng sản." Hơn nữa, Fukuyama cho rằng dân chủ từ đó có thể trở thành điểm "cuối" của cuộc tiến hóa trong hệ thống nhân loại và là "hình thức cuối cùng của chính quyền nhân số" và như vậy trở thành các kết thúc của lịch sử. "Francis Fukuyama," The End of History and the Last Man" (Penguin, 1992). ^

4. Saint Thomas Aquinas (khoảng 1225-1274) là một linh mục Công giáo La Mã thuộc Dòng Dominican (Đa Minh), được coi là nhà thần học và triết học vĩ đại nhất của Giáo

Thay đổi chế độ biến cách thay đổi xã hội

Tác Giả: FP Magazine / Ph&#m H&#ng S&#n (chuy&#n ng&#)

Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 12:24

H&#i. Ý &#ng c&#a Ng&#i &#o &#nh h&#ng s&#u r&#ng tr&#n &# &#ng Tây ph&#ng, v&#i nh&#u tr&#t h&#c h&#n đ&#i đ&#c hình thành nh&# là m&#t ph&#n &#ng ch&#ng l&#i, ho&#c đ&#ng thu&#n v&#i tr&#t h&#c Thomas Aquinas, đ&#c b&#t trong các lĩnh v&#c đ&#o đ&#c, lu&#t &# nhiên và lý thuy&#t chính tr&#. ^

5. Năm 1987, T&#ng th&#ng Chiang Ching-kuo ch&#m d&#t th&#t quân lu&#t &#i Đài Loan, và b&#t đ&#u m&#t quá trình đ&#n đ&#n &# do hóa chính tr&#, cho phép các nhóm đ&#i &#p hình thành.